

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VII.30.245/2020/13.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Csőke Andrea bíró

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Trincz Ügyvédi Iroda cím1

Az I. rendű alperes: alperes1

A II. rendű alperes: alperes2

A III. rendű alperes: alperes3

Az I., II. és III. rendű alperesek képviselője: dr. Valentyik István ügyvéd cím2

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I., II., III. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Gf.II.20.236/2019/6/I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Győri Törvényszék G.21.132/2016/72. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint, a II. rendű alperest, hogy 381.000 (háromszáznyolcvanegyezer) forint, a III. rendű alperest pedig, hogy 635.000 (hatszázharmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek között 2008. január 25-én együttműködési megállapodás jött létre a felperes pelletáló üzeme létesítéséhez szükséges eszközök biztosítására, a felek ezzel kapcsolatos kötelezettségeiről és jogairól. Az alperesek a projekt megvalósításához vállalták kölcsön nyújtását a felperes részére, melynek biztosítására a felek ötéves időtartamra opciós jogot alapítottak az alperesek javára a felperes telephelyen elhelyezett valamennyi eszközére, amennyiben tartozása az alperesek („G csoport”) felé eléri a 100.000.000 Ft-ot.

[2] A felperes a B. Zrt.-vel három lízingszerződést kötött: a 2008. szeptember 2-i szerződést egy S. megnevezésű berendezésre (LP2E08/002551.), a 2008. október 13-i szerződést pufferáló/beadagoló garat és felhordó szalag a darálóhoz, kő- és fémleválasztó, kalapácsos daráló, vezérlés a beadagoláshoz, darálóhoz, ventilátoros megszívás darálónak, ciklon, cellás kiadagoló, rezgő rosta, porelszívó, zsákoló rendszer, Br. brikettáló berendezés tárgyában (LP2E08/002552.), a 2008. november 3-i szerződést pedig H. targonca, szállítószalag, serleges felhordó a puffer ciklonhoz, puffer ciklon, cellás kiadagoló, vízszintes szállítószalag, serleges felhordó a kondicionálóhoz, szállítószalag, szállítószalag a pelletnek,

cellás kiadagoló, kompresszor anyagtovábbító, csatlakozó elemek, csőhálózat, kompresszor sűrített levegő hálózat, elektromos kábelek, csatlakozók, vízvezeték rendszer, csatlakozók, elszívócső és csatlakozó hálózat megnevezésű eszközökre (LP2E08/002837.).

[3] A felperes és az I. r. alperes között a következő kölcsönszerződések jöttek létre: 2009. augusztus 14-én 21.000.000 Ft, 2012. január 14-én – a felperes tulajdonába tartozó M. típusú dobszáritó berendezésre ötéves vételi jog kikötése mellett – 30.751.780 Ft kölcsön nyújtására, majd a B. Zrt. számlájára történő teljesítéssel 2011. augusztus 2-án 20.000 euró, 2011. augusztus 9-én 45.000 euró, 2011. szeptember 15-én 5.719.200 Ft, 2012. május 4-én 7.854 euró, 2012. május 10-én 7.194,8 euró kölcsönre.

[4] A felperes 2010. szeptember 8-án 10.983,76 euró kölcsön nyújtására kötött szerződést a II. rendű alperessel, egyidejűleg annak biztosítására vételi jogot alapító megállapodást a felperes H típusú targoncájára. A kölcsönszerződés módosításával a B. Zrt. részére történő teljesítéssel 2012. május 24-én további 15.149,62 euró, 2012. június 20-án 52.000 euró, 2012. június 28-án 13.569,36 euró, 2012. augusztus 22-én 2.411.272 Ft kölcsönnyújtás történt. A szerződő felek 2012. május 24-én vételi jogot alapítottak egy V típusú kotrórakodóra, egy C és egy R személygépkocsira.

[5] A III. r. alperes 2009. december 1-jén kötött kölcsönszerződést a felperessel 89.062.500 Ft kölcsön nyújtására, amelynek 2012. január 14-i módosításával a felek ötéves időtartamra vételi jogot alapítottak a felperes megjelölt ingó vagyontárgyain, köztük ingatlanon végzett felújításra, présgépeken és tartozékokon, pelletprésen és darálón.

[6] Az I. rendű alperes 2012. szeptember 22-én értesítette a felperest, hogy a vele kötött kölcsönszerződés első, 21.000.000 Ft-os tétele kivételével, a kölcsönszerződésből eredő 80.048,8 EUR és 5.719.200 Ft összegű követelését a II. rendű alperesre engedményezte, majd 2012. október 1-jén felszólította a felperest 21.000.000 Ft tőke és kamata, a III. rendű alperes pedig 89.062.500 Ft tőke és késedelmi kamata, a II. rendű alperes 2012. október 31-én 91.702,74 euró és 2.411.272 Ft tőke és késedelmi kamata megfizetésére. Fizetési felszólításaik eredménytelensége esetére az alperesek kilátásba helyezték, hogy gyakorolni fogják vételi jogukat.

[7] A felperes a 2012. november 2-án meghozott 5/2012. (XI.2.) számú határozatában az I. rendű alperes részére az M. típusú dobszáritó berendezés bruttó 30.751.780 Ft vételáron, a II. rendű alperes részére a V homlokrakodó, a H targonca, a V kotrórakodó, a C és R személygépkocsi bruttó 66.675.000 Ft vételáron, a III. rendű alperes részére pedig az ingatlanon végzett felújítás, a sátor, a présgépek és tartozékai (2 darab pelletprés, daráló, 2 darab brikett prés), 38.000 kg brikett, 96.000 kg fűrészipor, 150 darab használt raklap, 120 darab big-bag zsák, egyéb az üzemben lévő eszközök (1 darab mérleges raklapemelő, 4 darab porral oltó készülék, 1 darab ütvefúró készülék, 1 darab deko fűrész, 1 darab alumínium létra, 1 darab csavarhúzó készlet, 1 darab villáskulcs, 2 darab személyi számítógép, 2 darab E típusú nyomtató, 2 darab fólia hengerelő, 1 darab fényképezőgép, 1 darab targonca gumiabroncs és 1 darab hosszabbítókábel) bruttó 152.368.250 Ft vételáron történő értékesítésére felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések megkötéséről határozott.

[8] Az I. rendű alperes egyedüli tagja, D.Á. 2012. november 2-án a 2/2012. (XI. 2.) számú alapítói határozattal felfüggesztő hatályú adásvételi szerződés megkötéséről döntött a felperes eladóval az M. típusú dobszárító berendezésre, ellenértékeként 30.751.780 Ft kikötésével.

[9] A II. rendű alperes 2012. november 2-án a 2/2012. (XI. 2.) számú határozatában elhatározta, hogy felfüggesztő hatályú szerződést köt a felperessel a V homlokrakodó, a H targonca, a V kotrórakodó, a C és R személygépkocsik megvételére, melyek együttes ellenértéke bruttó 66.675.000 Ft.

[10] 2012. november 2-án a III. rendű alperes is határozott 3/2012. (XI. 2.) szám alatt felfüggesztő hatályú szerződés megkötéséről a felperessel a mellékelt szerződéstervezetnek megfelelően, a felperes azonos tárgyú határozatában részletezett ingóságokra, az ott megjelölt vételáron.

[11] A felperes és az alperesek 2012. november 2-i keltezéssel – ügyvéd által ellenjegyzett okiratba foglaltan – felfüggesztő hatályú adásvételi szerződést írtak alá. A szerződések egyenként rögzítették a felperes fennálló tartozásait: az I. rendű alperes felé a 2009. augusztus 14-i kölcsönszerződés és annak módosítása folytán 31.511.506 Ft összegben, a II. rendű alperes felé a 2010. szeptember 8-én létrejött és többször módosított kölcsönszerződés, majd a 2012. évi engedményezési szerződés alapján 64.409.878 Ft összegben, a III. r. alperes felé pedig a 2009. december 1-jei, később módosított kölcsönszerződés alapján fennálló tartozását 152.157.791 Ft összegben. Tartalmazták a szerződések a felperes kizárólagos tulajdonaként megjelölt vagyontárgyak megjelölését, értékesítését a fenti taggyűlési és alapítói határozatban foglaltaknak megfelelően. Kikötötték a felek, hogy az adásvételi szerződések 2012. november 22-én lépnek hatályba, amennyiben a felperes és a B. Zrt. legkésőbb 2012. november 21-ig nem állapodnak meg a felperes lízingcéggel szembeni tartozásának átütemezésében. Valamennyi szerződés utalt arra, hogy a vételár megfizetésére a szerződésben megjelölt kölcsöntartozás beszámításával kerül sor.

[12] Azt követően, hogy a felperes korábbi ügyvezetője 2012. december 27-én átvette a felperessel szemben később felszámolási eljárást kezdeményező hitelező csődjogi fizetési felszólítását, 2012. december 28-án a felek között adásvételi szerződések jöttek létre, amelyekből eredő fizetési kötelezettségeiknek az alperesek beszámítással tettek eleget.

[13] Az alperesek 2012. november 28-án vételi joggyakorló nyilatkozatot tettek a felperessel 2008. január 25-én kötött együttműködési megállapodásra hivatkozással. A vételi joggyakorló nyilatkozatok a vétel tárgyát és vételárát a 2012. november 2-i iratokkal egyező tartalommal tüntették fel. Nyilatkozatukban az alperesek egyúttal számla kiállítására is felhívták a felperest az opciós jog szerint átruházott vagyontárgyakra. Közölték továbbá, hogy a vételár pénzügyi rendezése beszámítással (kompenzációval) történik a számla kiállításának napjával.

[14] A felperes 2012. december 28-án – a kiállítással azonos teljesítési és fizetési határidő megjelölésével, fizetési módként beszámítás megjelölésével – az I. rendű alperes felé CO8SB4656145 számon bruttó 30.751.780 Ft összegben állított ki számlát egy szárító berendezés (melléklet szerint) értékesítéséről; a II. rendű alperes felé CO8SB4656146 számon

bruttó 66.675.000 Ft összegben egy V homlokrakodó, H targonca, V kotrórakodó, C személygépkocsi, R személygépkocsi értékesítéséről; a III. rendű alperes felé pedig CO8SB4656147 számon bruttó 152.368.250 Ft összegben ingatlanon végzett felújítás, sátor, présgépek és tartozékaik (2 darab pelletprés, daráló, 2 darab brikettáló), brikett, fűrészpor, használt raklap, használt big-bag zsák, egyéb, az üzemben lévő eszköz a melléklet szerint (raklapemelő, fóliahegesztő, poroltók stb.) értékesítéséről.

[15] Az alperesek 2012. december 28-án írásban beszámítást közöltek a felperessel: az I. rendű alperes a 35.164.931 Ft összegű követeléséből 30.751.780 Ft, a II. rendű alperes 71.933.290 Ft követelésből 66.675.000 Ft, a III. rendű alperes 155.459.204 Ft összegű követeléséből 152.368.250 Ft beszámításáról nyilatkozott.

[16] A III. rendű alperes a 2013. április 25-i megállapodással a B. Zrt.-vel kötött lízingszerződésekben a felperes helyébe lépett. A lízingszerek ehhez kapcsolódó átadás-átvételét a felperes és a III. rendű alperes bonyolította le.

[17] A felperes a felszámolására 2013. február 25-én benyújtott hitelezői kérelem alapján indult felszámolási eljárásban 2013. június 4-i hatállyal felszámolás alá került.

[18] A felperes iratanyagát a felszámoló hiányosan kapta meg a társaság felszámolást megelőző vezetőjétől. Az átadott iratanyag a tárgyi eszközök nyilvántartó lapjait sem tartalmazta.

[19] A felszámolási eljárásban mindösszesen 105.083.123 Ft-ban bejelentett hitelezői igények megoszlása – összegük, jogosultjaik és a követelések esedékessége szerint – a következő: SB Kft. (2012. július 3.) 338.498 Ft, N (2013. június 4.) 54.471.129 Ft, NM (2013. július 12.) 42.888.312 Ft, PR Kft. (2013. január 16. – június 16.) 1.557.744 Ft, GS Zrt. (2012. április 14. – 2013. 07. 1.) 1.300.822 Ft, Zs. Község Önkormányzata (2013. június 25.) 2.509.378 Ft, M Zrt. (2012. augusztus 4.) 401.240 Ft, Ny (2013. május 2. – 2013. szeptember 3.) 1.616.000 Ft.

[20] A perbeli időszakban a felperes tagja volt R. Z. (25%), J. T. (50%) és D. B. (25%), ügyvezetői pedig – önálló képviseleti joggal – R. Z. és J. T.. Az I. rendű alperes egyedüli tagja és ügyvezetője – a felperes egyik tagja, D. B. édesapja – D.Á. volt. A II. rendű alperes üzletrészei 50%-ának a egyéb érdekelt család (41%-ban D.Á., 3-3-3%-ban gyermekei, D. M., egyéb érdekelt Éva és D. B.), a fennmaradó 50% tulajdonosa pedig H. G. volt. A III. r. alperes üzletrészei 90%-ával H. G., D.Á. 6%-kal, D. M., egyéb érdekelt Éva, D. B. és egyéb érdekeltné K. M. pedig személyenként további 1%-kal rendelkeztek. A III. rendű alperes ügyvezetője D.Á. volt.

[21] A felperes a III. rendű alperes tulajdonában álló ingatlanon működött.

[22] A felperesnél 2016. november 28-án adóellenőrzés indult, amelynek keretében az alperesek az adóhatóság felhívására közös nyilatkozatot tettek. Nyilatkozatukban anélkül utaltak a felperes beruházásai finanszírozására a G csoport részéről, valamint kölcsönökre,

biztosítékul kikötött opciós jogra, pénzügyi teljesítésekre banki utalással, engedményezéssel, kompenzációval, hogy felfüggesztő hatályú adásvételi szerződésről említést tettek volna.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

[23] A felperes keresetében a felek között a 2012. november 2-i felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések vagy az alperesek vételi joggyakorlása szerint létrejött adásvételi szerződések érvénytelenségére hivatkozással elsődlegesen a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdés c) pontja, másodlagosan a 40. § (1) bekezdés a) pontja, harmadlagosan pedig a 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte az I. rendű alperes kötelezését 30.751.780 Ft, a II. rendű alperesét – a H targoncára eső igény kiejtésével – 62.865.000 Ft, a III. r. alperesét pedig 152.368.250 Ft és járulékai megfizetésére.

[24] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[26] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az elsődleges kereset szerint megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2012. november 28-án, a 2012. december 28-i CO8SB4656145 számú számlában megjelölt vagyontárgyakra létrejött adásvételi szerződés, a felperes és a II. rendű alperes között 2012. november 28-án, a 2012. december 28-i CO8SB4656146 számú számla szerinti vagyontárgyakra létrejött adásvételi szerződés a H típusú targoncára vonatkozó rész kivételével, és a felperes és a III. rendű alperes között 2012. november 28-án, a 2012. december 28-i CO8SB4656147 számú számlában megjelölt vagyontárgyakra létrejött adásvételi szerződések érvénytelenek. Az ítélet tábla a szerződéseket – a vevőket megillető beszámítás mellőzésével – érvényessé nyilvánította, és kötelezte az I. rendű alperest 30.751.780 Ft, a II. rendű alperest 62.865.000 Ft, a III. r. alperest pedig 152.368.250 Ft tőke és a tőkeösszegek után 2012. december 29-étől késedelmi kamat megfizetésére a felperes felé.

[27] A jogerős ítélet indokolása – a tényállás kiegészítését követően – rögzítette, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 3.§ (3) bekezdése értelmében a peranyag szolgáltatásának kötelezettsége a feleket terhelte, az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában a felek egyikének sem volt fenntartott és nem teljesített bizonyítási indítványa, amelyre nézve az alperesek külön nyilatkoztak is.

[28] Az ügy érdemét tekintve, az alperesek szerzése alapjául figyelembe vehető ügylet megítélésében az ítélet tábla nem osztotta az elsőfokú ítélet indokait, amelyek azon alapultak, hogy a később létrejött – időben korábbi tulajdonszerzést biztosító – teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt, alapítói döntéssel, illetve taggyűlési határozatokkal körbezárt felfüggesztő hatályú adásvételi szerződés szerint következett be az alperesek

tulajdonszerzése. Megállapította, hogy az adott kérdésben az elsőfokú bíróság nem az rPp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően állapította meg a tényállást, tévesen állapította meg, hogy az alperesek tulajdonszerzésének és a kereset alapjául megjelölt három számlának a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések adják az alapját, amelyet aggályossá tettek az elsőfokú bíróság által nem értékelt, a vagyontárgyak megszerzésének módjával és időpontjával kapcsolatos ellentmondások. A felperes által felvetett aggályok és az azokat alátámasztó peradatok – súlyuknál fogva – sikeres ellenbizonyításhoz vezettek az rPp.196. § (1) bekezdés e) pontja szerint teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt felfüggesztő hatályú adásvételi szerződésekkel szemben. A felperes perbeli érvelése – a magánokiratok valódiságának vitatása nélkül [rPp.197. § (2) bekezdés] – abban állt, hogy a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések a peradatokból kitűnően, keltük és ebből következően tartalmuk tekintetében nem valóságok. Erre figyelemmel a bíróság az rPp. bizonyítási rendszerében az okirat tartalmi valóságát- valótlanágát, vagyis azt, hogy a megtett nyilatkozat megfelel-e a valóságnak, illetve a felek valós akaratának, alakilag szabályszerűen kiállított okirat mellett is vizsgálhatta és szabadon mérlegelhetette a bizonyítás anyaga alapján. Az okirattal szemben értékelendő körülmények közé tartoztak az alperesek perbeli nyilatkozatai között megmutatkozó ellentmondások: a G.20.169/2015/5. számon kibocsátott bírósági meghagyással szemben benyújtott 2015. március 27-i ellentmondásukban ugyanis a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződés létrejöttére még csak utalást sem tettek, az általuk hivatkozott beszámítást is a felszámolás eljárást megindító hitelezői kérelem bíróságra érkezését megelőző három hónappal megelőző időpontra tették; ehhez képest 2016. február 22-i nyilatkozatuk szerint a számlák az általuk gyakorolt vételi joghoz és a vételár beszámítással történt megfizetéséhez kapcsolódtak; majd pedig 2016. március 3-án a vételi jog gyakorlására 2012. november 28-i nyilatkozatokat csatoltak, amelyek keltezésüknél és hatályosulásuknál fogva egyaránt a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja alá estek; az ezt követő, 2016. december 9-i beadványukban és azt követően már felfüggesztő hatályú adásvételi szerződésekre hivatkoztak. Amennyiben azonban a felfüggesztő hatállyal létrejött adásvételi szerződések korábban léteztek és 2012. november 22-én hatályba is léptek, életszerűtlen az alperes peres magatartása, hogy minderre a perben vizsgált szerzésük alapjaként korábban nem hivatkoznak. Az előzőeket erősítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy D.Á., aki valamennyi alperesi gazdálkodó szervezetben érintettnek minősült, a felszámolóhoz intézett 2014. május 14-i levelében maga sem hivatkozott a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződésekre – de az alperesek opciós jogának gyakorlására sem –, csupán a III. rendű alperes zálogjogára és opciós jogára utalt. Idetartozott még a felperesnél 2016. november 28-án indult adóellenőrzés, amelynek keretében az alperesek az adóhatóság felhívására tett közös nyilatkozatukban sem hivatkoztak a perben felmerült felfüggesztő hatályú adásvételi szerződésre. Ellentmondásossá tette az alperesek perbeli előadását az is, hogy nyilatkozatuk szerint a átruházott vagyontárgyak birtokának átadása a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződés hatálybalépésével, 2012. november 22-én történt meg, amellyel szemben az általuk korábban csatolt, 2012. november 28-i vételi joggyakorló nyilatkozatok az ingóságok jövőbeni birtokbavételéről szólnak. Megkérdőjelezi a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések 2012. november 2-i megkötését végül, hogy az alperesek a szerződéskötést röviddel megelőzően – az I. rendű és a III. rendű alperesek 2012. október 1. napján, a II. rendű alperes pedig 2012. október 31-én – a felperest még a kölcsöntartozás teljesítésére hívták fel, amelynek elmaradása esetére a vételi jog gyakorlását helyezték kilátásba. Nem fogadta el a másodfokú bíróság az alpereseknek a számlák tartalmi hibájára vonatkozó hivatkozását sem, hogy azok lízingelt tárgyakat is feltüntettek, mivel állításukat nem igazolták, egyebekben pedig a számlák teljes tartalmi egyezőséget mutattak a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződésekhez készült felperesi és alperesi taggyűlési (alapítói) határozatokkal. Az iratok szerint magát „G csoport”-ként nevező, a felperest finanszírozó

alperesi érdekcsoportnak egyebekben kellően pontos információja kellett legyen az adós eszközállománya forrásáról, hogy az mennyiben saját tulajdon és mennyiben lízingelt.

[29] Az ítélet tábla álláspontja szerint ezért az így számbavett ellentmondásokra, illetve a közvetett bizonyítékok kellően zárt láncolatára tekintettel a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések nem voltak figyelembe vehetők az alperesek 90 napon túl történt szerzésének alapjaként. Megjegyezte egyúttal, hogy mivel tulajdonszerzésük alapjaként az alperesek később már maguk sem jelölték meg a vételi joggyakorlásukat, a számlák által igazolt üzleti tartalom volt irányadó a kereset elbírálására.

[30] A Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott érvénytelenségi feltételek vizsgálatával kifejtette, hogy a felperes a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző kilencven napon belül, 2012. december 28-án a törvényes határidőn belül jött létre a felek között az alperesek tulajdonszerzéséhez vezető ügylet. Teljesült az a törvényi feltétel is, hogy az ügylet az alpereseket a többi hitelezőhöz képest előnyben részesítette: a alperesek kölcsönkövetelése – a számla által is igazolt beszámítás folytán – a Cstv.-nek a hitelezői érdekeit védő kielégítési szabályával szemben, a számla szerinti összegben megtérült. Az alpereseknek a perbeli ügylet eredményeként, az azzal kielégített követelésüket nem kellett a felszámolási eljárásában hitelezői igényként érvényesíteniük, miáltal nem a Cstv. 57. §-a szerinti kielégítési sorrend mellett jutottak hozzá követelésükhöz. Megállapítható ezzel szemben az is, hogy a keresettel támadott szerződésekre tekintettel az adós vagyona nem nyújt fedezetet a többi, a felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igény kielégítésére.

[31] Kitért egyúttal az ítélet tábla arra is, hogy a vételi joggyakorlás vizsgálata is azonos eredményre vezet. A vételi jogot alapító szerződés és az egyoldalú nyilatkozatot jelentő vételi joggyakorlással létrejött adásvételi szerződés különálló szerződések. Ez esetben az adásvételi szerződés nem egy már létező szerződésnek a hitelező számára előnyösebb teljesítése, hanem a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja alá tartozó hitelezőt előnyben részesítő ügylet: az alperesek követelésük beszámításával követeléseik nagyobb hányadához jutottak hozzá, mint amennyihez a velük egy rangsorban lévő hitelezők hozzájutottak volna.

[32] A fedezetelvonásban jelentkező érvénytelenség jogkövetkezményéről a bíróság mérlegeléssel döntött, az eredeti állapot helyreállítása és az azzal egyenrangú lehetőség, az érvénytelenségi ok kiküszöbölésével a szerződés érvényessé nyilvánítása összevetésével. Az 1/2005. PJE határozat indokolásának III.3. pontjában, az 1/2010. (VI. 28.) PK. vélemény 5. pontjában adott iránymutatás alkalmazásával kiemelte, hogy amennyiben a hitelező azáltal részesül előnyben más hitelezőkhöz képest, hogy az adóssal szemben fennálló tartozását (jelen ügyben a vételárban jelentkező fizetési kötelezettségét) beszámítja a követelésébe (az alperesek a kölcsönkövetelésükbe), melynek eredményeként utóbbihoz teljes összegben hozzájut, a bíróság az érvénytelenségi okot megvalósító érdeksérelmet kiküszöbölheti úgy is, hogy a szerződés tartalmát a fizetés módjára vonatkozó részében módosítja, a tartozás beszámítással való rendezését mellőzi és a hitelezőt az adós javára tényleges fizetésre kötelezi. A hitelező az így fennmaradó követelését a felszámolási eljárásban érvényesítheti.

[33] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jogvita egyedi körülményeinek, az összhitelezői érdeknek és a keresetnek az érvényessé nyilvánítás alkalmazása felelt meg,

amellyel szemben súlytalanul érveltek az alperesek arra, hogy kizárólag a meglévő vagyontárgyak kiadására kötelezhetők. Az érvényessé nyilvánítás mellett szólt az is, hogy a számlában feltüntetett vagyontárgyak – a gyártási szám vagy egyéb azonosító hiányában – beazonosíthatatlanok, illetve hogy az alperesek birtokba lépése óta eltelt idő alatt állaguk és értékük jelentősen változhatott.

[34] Az alpereseknek egyes lízingelt tárgyakra és emiatt a felperes tulajdonának hiányára vonatkozó érvelése miatt rögzítette a másodfokú bíróság (CO8SB4656145 számú I. számla szerinti szárító berendezés, a CO8SB4656147 számú II. számla szerinti prégép és tartozékai: 2 darab pelletprés, daráló, 2 darab brikettáló), hogy az érvelés jelentősége abban jelentkezett, hogy lízingelt vagyontárgyak esetén nem vezethettek a perbeli ügyletek a felperesi vagyon elvonásához, sem hitelező előnyben részesítéséhez. A felperes felszámolás irathianyossága miatt azonban nem volt vizsgálható a hagyományos módon, hogy a számlákban szereplő vagyontárgyak a Cstv. 4. §-a szerint a felperes vagyonát képezték-e. Mindez ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok, kiemelten a csatolt számlák alapján megállapítható volt a perben. A felperes bizonyítási kötelezettségének e körben eleget tett, amellyel szemben az alperesek tartoztak igazolni – ahogy az a 23. sorszámú jegyzőkönyvben részükre kiosztásra került – a számlákban szereplő két jelentősebb vagyontárgy (szárítóberendezés; prégépek és tartozékaik) lízingelt jellegét. Bizonyítási kötelezettségüket az elsőfokú eljárásban csatolt iratokkal (25., 34.) nem teljesítették, a másodfokú eljárásban előterjesztett, a lízingcég nyilatkozatára vonatkozó bizonyítási indítványuk figyelembevételét az rPp. 235.§ (1) bekezdése kizárta. Mindebből következően a lízingszerződésekben alvázszám szerint is feltüntetett gépi berendezések nem voltak azonosíthatók a perbeli három számlában szereplő vitatott tétellel (szárító berendezés, prégépek és tartozékaik: 2 darab pelletprés, daráló, 2 darab brikettáló), sem az alperesek által csatolt tárgyi eszköz nyilvántartás adataival (azok gyári vagy azonosításra alkalmas számot fel sem tüntetnek), az opciós szerződésben szereplő tételekkel, illetve a 2013. április 25-i lízingszerződés módosításban feltüntetett gépi berendezésekkel. A csatolt okiratok (lízingszerződés módosítások; tárgyi eszköz nyilvántartás) mindegyike nem voltak alkalmasak: sem az eszközök megnevezés (típus), sem gyári szám (alvázszám) szerinti azonosítása nem állapítható meg. Egyebekben pedig az, hogy a perbeli három számla nem részletezi kellően és beazonosíthatóan a vétel tárgyát, a bíróság szerint az alperesek terhére esett, kellő gondosság mellett ugyanis nekik kellett volna kérniük a számla megfelelő korrekcióját a vétel tárgyának pontos beazonosíthatóságához. Ugyanakkor életszerűtlen, hogy az együttműködési megállapodás és az adóellenőrzés jegyzőkönyve szerint is magát G csoportként nevező, a felperest finanszírozó alperesi érdekcsoport nem rendelkezett pontos információkkal az adós eszközállományáról, annak saját tulajdonú, vagy lízingelt jellegéről.

[35] Az elsődleges kereset alapos volt, az ítéletábra ezért a másodlagos és a harmadlagos keresetet – idetartozóan a vélelem fennállását, a kölcsönök összegét, a visszterhesség tényét – nem vizsgálta.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[36] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

[37] Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet az rPp. 3. §-ába, 164. §-ába, 196. §-ába, 206. § (1) bekezdésébe és 215. §-ába, valamint a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjába és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 296. § (1) bekezdésébe, 237. § (2) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[38] Előadták, hogy a védekezésüket alátámasztó, ügyvéd által ellenjegyzett felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések, a taggyűlési jegyzőkönyvek teljes bizonyító erejű magánokiratoknak minősültek, amelyek valóságosága a perben nem volt vitás, ezért teljes bizonyítékul szolgáltak a bennük foglalt nyilatkozatok megtételére, elfogadására. A jogerős ítélet anélkül állapította meg a megjelölt okiratokkal szemben a felperes ellenbizonyításának sikerét, hogy a felperes az okiratokkal szemben ellenbizonyítással élt volna. Kiemelték az elsőfokú eljárás 67. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvéből R. Z. tanú és J. T. tanúvallomását, és hangsúlyozták, hogy a tanúk maradéktalanul alátámasztották a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések tartalmát.

[39] Állították, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatásához a másodfokú bíróság a bizonyítékok helyett, azokat nem cáfoló és bizonyítékoknak nem minősülő körülményeket vett figyelembe. Okszerűtlen a másodfokú ítélet következtetése a lízingszközökkel kapcsolatban is, mert nem vette figyelembe a felperesnek az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát egyes tárgyi eszközök azonosítása körében.

[40] Sérelmezték, hogy a másodfokú bíróság az rPp. 215. §-ába ütközően, a kereseti kérelmen túlterjeszkedve állapította meg a számlákkal igazolt adásvételi szerződések érvénytelenségét és rendelkezett az érvénytelenség jogkövetkezményéről. A felperes módosított keresete ugyanis az adásvételekről kiállított számlákkal szemben jogellenesen beszámított összeg és kamatai visszafizetésére irányult a felfüggesztő hatályú adásvételi szerződések, illetve a vételi joggal érintett adásvételi szerződések érvénytelensége miatt. A felperesnek nem volt kereseti kérelme a számlák szerint létrejött adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítására és az érvénytelenség jogkövetkezményének levonására. Kérelme, amelyben a jogtalanul beszámított összeg visszatérítését kérte, nem minősíthető érvénytelenségi jogkövetkezménynek.

[41] Álláspontjuk szerint téves a jogerős ítélet álláspontja az érvényessé nyilvánítás alkalmazása és indoka körében is. Amennyiben a szerződés tárgya beazonosíthatatlan, nem állapítható meg az érvényessé nyilvánított szerződés tartalma sem. Hangsúlyozták továbbá, hogy az 1/2005. PJE jogegységi határozat elvárásával szemben, miszerint a bíróságnak vizsgálnia kell a szerződés teljesítését, továbbá hogy a teljesítést követően mi lett a szolgáltatás sorsa, az ügyben nem folyt bizonyítás arra, hogy az eredeti állapot helyreállítható-e, illetve hogy van-e mód az érvényessé nyilvánítás jogkövetkezményét alkalmazni. A jogerős döntés a vételár kifizetésének módja megváltoztatásával és a beszámítás mellőzésével nyilvánította érvényessé az adásvételi szerződést, amellyel nem a szerződés egy rendelkezését változtatta meg, hanem az alperesek teljesítését fosztotta meg annak jogcímétől. A beszámítás egyoldalú nyilatkozattal is lehetséges, nem szükségképpen része a szerződésnek. A beszámítás az alperesek nyilatkozatával valósult meg, megtámadására a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes nem jogosult. Egyebekben pedig a beszámított követelés mértékét az alperesek igazolták, perbeli nyilatkozatuk is beszámítással történő fizetésre vonatkozott, és a Cstv. 38. § (3) bekezdése is feljogosítja őket a beszámításra.

[42] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[43] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okból nem találta jogszabálysértőnek.

[44] A felülvizsgálati kérelem a felülvizsgálni kért ítélet jogszabálysértő jellegét elsősorban a bizonyítási eljárás eredményének téves mérlegelésére visszavezethető megalapozatlansága miatt állította, és ezzel összefüggésben hivatkoztak az alperesek egyben a Cstv.-nek a vizsgált érvénytelenségi okot szabályozó rendelkezése sérelmére is.

[45] Előrebocsátja a Kúria, hogy a keresettel támadott jogügyletek létrejöttének feltárására folytatott bizonyítási eljárás – alapvetően az alperesek peranyag-szolgáltatása – eredményeként nem csak egymásnak ellentmondó, de egymást kizáró jellegű bizonyítékok álltak az ügyben eljáró bíróságok rendelkezésére: az alperesek vételi joggyakorlásával létrehozott, illetve a feleknek a vételi jogtól függetlenített, felfüggesztő hatállyal megkötött kétoldalú adásvételi szerződése és a hozzájuk kapcsolódó további bizonyítékok körében. Szükségszerűen következett az előzőekből, hogy a bíróságok a jogvita elbírálásához a bizonyítékok mérlegelésében meghatározott feladatukat egyedül a bizonyítékok egy részének kizárásával teljesíthették [rPp. 206. § (1) bekezdés]. Önmagában ezért a teljes bizonyító erejű magánokirati kellékekkel bíró okiratok egy részének félretétele – ugyanakkor az alakiságukat nézve azonos feltételekkel bíró okiratok további részének elfogadása – semmiképpen nem vezetett az rPp. 196. § (1) bekezdésének az ügy érdemére kiható és a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető megsértéséhez.

[46] A felülvizsgálati eljárásban – a felülvizsgálati kérelem rendkívüli perorvoslat jellegéből következően – nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.), emiatt a jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha az adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelésének eredményeként lehetséges volt, vagyis nem volt kizárt az adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, ha a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés pedig akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).

[47] A jogerős ítéletnek nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája, sem iratellenesség, sem nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben másodfokon eljáró

bíróság a bizonyítékok összességének egybevetett értékelésével – amelynek során az rPp. 206. § (1) és (2) bekezdései értelmében megengedetten vette figyelembe az alperesek perbeli magatartását, a perben és a peren kívül tett nyilatkozataik, tényelőadásaik összhangba nem állítható alakulását, változását is – jogszabálysértés nélkül zárta ki a perbeli adásvételi jogügyletek létrejöttét a felfüggesztett hatályú adásvételi szerződések szerint, amelyekre az alperesek megállapíthatóan csak azt követően hivatkoztak a perben, hogy egyértelművé vált, a vételi joggyakorlással létrehozott szerződések létrejöttük ideje szerint a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjának hatálya alá tartoznak. Az alperesek újonnan tett előadása és az annak alátámasztására szolgáltatott bizonyítékok bizonyító erejét azonban nagymértékben lerontotta a nyilatkozataik tartalmában így előálló és elfogadható magyarázat nélkül maradt ellentmondás, amelyre a felperes következetesen hivatkozott a perben.

[48] A fent részletezettek egyben azt is jelentik, hogy az alperesek felülvizsgálati kérelme az rPp. 206. §-ára, 3. §-ára, 164. § (1) bekezdésére, 196. §-ára alapított részében egyedül akkor lehetett volna eredményes és tette volna megállapíthatóvá a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét, ha az alperesek nemcsak az ítélet szűken vett indokait, de saját korábbi nyilatkozataikat is megcáfolják, kétségessé teszik a vételi joggyakorló nyilatkozataik bizonyító erejét, és feloldják a nyilatkozataik között mutatkozó – a másodfokú ítéletben részletesen bemutatott és elemzett – belső ellentmondásokat. Az alperesek minderre felülvizsgálati kérelmükben kísérletet sem tettek.

[49] Leszögezi a Kúria, hogy a perben nem önmagában a peres felek közti adásvételi szerződésekkel – és az adós vagyontárgyainak a felszámolást röviddel megelőző átruházásával –, hanem az adásvételhez szervesen kapcsolódó beszámítási jognyilatkozatokkal együttesen merült fel az érvénytelenség kérdése: az adásvételi szerződések és a teljesítésük módjaként kikötött beszámítás együttes joghatásaként valósult meg a hitelezői igények fedezetét jelentő csődvagyon elvonása és az alperesek hitelezői igényének beszámítással a többi hitelezőt megelőző, előnyösebb kielégítése a következőkben részletezettek szerint, amelyre figyelemmel a felperes kötelezettként – illetve a beszámított tartozás jogultjaként – nem volt ezért elzárható az alperesekkel szembeni jogvédelemtől.

[50] Az rPtk. beszámításra vonatkozó általános szabályaihoz képest, amelyek közül az alperesek a 296. § (1) bekezdésére hivatkoztak is a felülvizsgálati eljárásban, a Cstv. 36. § (1) és (3) bekezdései a felszámolás során az adós követelésével szemben lehetséges beszámítást jelentősen korlátozzák: az adós követelésével szemben – számos egyéb feltétel mellett – alapvetően csak azok a követelések számíthatók be, akár perben kifogás keretében is, amelyeket a jogosult hitelezői igényként a felszámítási eljárásban szabályszerűen bejelentett és érvényesített. További feltétele adott esetben a beszámításnak, hogy a követelés a felszámolás kezdő időpontjában fennálljon, illetve hogy a felszámolás kezdő időpontját – vagy ha a követelés később keletkezett, a keletkezését – követően nem került sor a követelés engedményezésére.

[51] A hitelezői követelések felszámolás alatti beszámítását korlátozó további szabálya a Cstv.-nek a 49. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely szerint az adós vagyonának felszámolás alatti értékesítésével tulajdonjogot vagy más vagyoni értékű jogot szerző fél nem élhet beszámítással a nyilvános értékesítésen az adóssal szemben. Egyetlen kivétel ez alól az a perben nem irányadó eset, ha az adós vagyonaként olyan lakóingatlan kerül értékesítésre,

amelynek ellenértékét a magánszemély vevő részben vagy egészben kiegyenlítette, de a tulajdonjog átruházására nem került sor a felszámolás elrendelése előtt.

[52] A Cstv. előzőekben ismertetett rendelkezései értelmében az alperesek az adóssal szemben a vele kötött kölcsönszerződések alapján fennálló követeléseiket a felszámolási eljárásban hitelezői igényként kellett volna érvényesítsék az adóssal szemben, azonban követeléseik beszámítására az adóssal szemben nem lett volna törvényes lehetőség az adós vagyonának értékesítése során.

[53] Az előzőekben kifejtettekből következően jogszabálysértés nélkül következtetett az ügyben másodfokon eljáró bíróság a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjában tételezett érvénytelenségi feltételek teljesülésére az ügyben, amelyek megvalósulását a fent vizsgáltakon túl az alperesek nem vitatták a felülvizsgálati eljárásban [rPp. 272. § (2) bekezdés, 275. § (2) bekezdés].

[54] A felperes az elsőfokú tárgyalás berekesztését megelőzően, a 2019. január 29-én 52. sorszámon érkezett beadványában a bíróság G.21.132/2016/49. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt felhívása szerint pontosította a keresete ténybeli alapját – nem pedig magát a kereseti kérelmet – és tette egyértelművé, hogy mind a vételi joggyakorlás, mind a felfüggesztő hatályú megállapodások szerint támadja a felek adásvételi jogügyleteit. Nyilatkozata ezáltal nem volt az alperesek felülvizsgálati kérelmében előadott és a felperes korábban előterjesztett keresetétől eltérő tartalommal értelmezhető. A felperes keresete a ténybeli alapjára nézve vagylagosan megjelölt adásvételi jogügylet érvénytelenségére irányult az érvénytelenség jogkövetkezményének alkalmazására kiterjedően, amellyel szemben megalapozatlanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet eredményeként a kereseten való túlterjeszkedésre [rPp. 215. §]. A felperes eredeti keresete szerint az érvénytelenség jogkövetkezményét az eredeti állapot helyreállításával kérte levonni, amelytől utóbb eltért és az érvénytelen jogügylet keretében megvalósult „jogtalan beszámítás” helyett, tartalmilag annak mellőzésével kérte a megjelölt összegekben az alperesek marasztalását.

[55] A felperes érvénytelenségi keresete egyértelműen kiterjedt tehát az érvénytelenség konkrét jogkövetkezményére is, ezért arról a bíróság ítéletében rendelkezhetett, mégpedig mérlegeléssel, a felek kérelmétől akár eltérően is, mivel többféle jogkövetkezmény alkalmazásának lehetősége is felmerült a perben. A bíróságot az érvénytelenség alkalmazni kért jogkövetkezménye körében a felek kérelme nem kötötte, azoktól eltérő érvénytelenségi jogkövetkezmény alkalmazása mellett is dönthetett; döntésének egyedüli korlátja az volt – amelyet nem vitásan jelen ügyben nem sértett meg –, hogy nem alkalmazhatott olyan megoldást, amely ellen valamennyi fél tiltakozott [1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 2., 7. pontjai és a hozzájuk tartozó indokolás]. Kitér ugyanakkor a Kúria arra is, hogy a kérelemhez kötöttség eljárásjogi szabálya [Pp. 215. §, 3. § (2) bekezdés] egyedül azt zárja ki, hogy a bíróság a felek alanyi jogaival rendelkezzen, azt azonban nem, hogy a bíróság a tényállás megállapítása körében olyan körülményeket is figyelembe vegyen, amelyekre a felek nem hivatkoztak [1/2005. (VI. 15.) PK vélemény].

[56] Az ügyben eljáró ítélőtábla az érvénytelenség két elsődlegesen alkalmazandó és egyenrangú jogkövetkezménye közül az eset körülményeinek mérlegelésével foglalt állást, és így döntött az eredeti állapot helyreállítása helyett a szerződések érvényessé nyilvánításáról.

Mindehhez az érvénytelenséget hordozó ok kiküszöbölése érdekében helytállóan mellőzte az előzőekben már részletezettek szerint jogsértő beszámítást és kötelezte az alpereseket teljesítésre a felek szerződése szerint [rPtk. 237. § (2) bekezdés, 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 7. pont]. Nem tette megalapozatlanná az ítéletet és nem ütközött a döntés az 1/2005. PJE jogegységi határozatba sem amiatt, hogy a szerződés érvényessé nyilvánításának és a szerződéskötést megelőző helyzet visszaállításának egymással egyenrangú lehetőségei közti mérlegeléshez nem állt egzakt adat a bíróság rendelkezésére azzal kapcsolatban, hogy a felek közti szerződés egyébként nem vitás teljesítését követően mi lett a felperes szolgáltatásának a sorsa. E körülmény a két összevetetett érvénytelenségi jogkövetkezmény közül az ügyben nem kizárta, hanem megalapozta a szerződés érvényessé nyilvánítását és az alperesek kötelezését a beszámítás hiányában teljesítés nélkül maradt ellenszolgáltatásuk szerint.

[57] Rögzíti végül a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem érvelésétől eltérően nem vezetett az indokolási kötelezettség megsértéséhez [rPp. 221. § (1) bekezdés], hogy a jogerős ítélet nem tért ki külön a bizonyítékok értékelése körében a kizárt okiratokkal egyező tartalmú, tehát értelemszerűen azonos okból mellőzött tanúvallomások félretételére. Tévesen hivatkoztak az alperesek az iratbeszerzés nehézségére és e körülmény értékelésének elmaradására is: az ítéletábra ugyanis – helyesen – nem az alperesek iratszolgáltatása, hanem a tényelődadásuk körében tapasztalt és állapított meg a már ismertettek szerint aggályos körülményeket, fel nem oldott ellentmondásokat.

[58] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[59] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége miatt az alperesek az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése, 82. § (2) bekezdése szerint megfizetni kötelesek a felperes felülvizsgálati eljárási költségét. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, illetve a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[60] Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: